אלא אי אמרת. גבי יריכות דמחד גופא אמו תרי גופי נינהו ואם פיגול ה[1] זו בלא זו לא נתפגלה דו גבי חלות כי ערבן לאכול כזית משתיהן ב[2] מי מיצטרפי מי מהניא עירוב מחשבתו למיהוי חד גופא טפי מחיובו זבח דלא מהני להו לילות[1]: **רבי היא.** ור' יוסי לא מיירי בהו ולא מתקיר לרב הונא: **לאכול חצי זית מחלה זו.** למתר: **שזה כשר.** להקטיר אימוריו ולאכול בשר דהא לא חיישב אלא חצי אכילה בחצי מתיר: **אבל אמר כזית משתיהן.** דערבן לחלות במחשבתו ואמר בכל אחד ואחד מן הכבשים הריני שוחט ע"מ לאכול כזית משתיהן [למחר] מצטרפי: **ורבי אליעזר דמאן.** דאמרה להא מתניתין דקתני לעיל [יג:] לעולם אינו חייב עד שיפגל בשתיהן בכזית בשתיהן אין באחד מהן לא: **אלא אליבא דרבי יוסי.** דאמרה דמצטרפות החלות: **והדרא קושיין לדוכתא.** דאי אמרת בשלמא יריכות חד גופא הוא כו' כדאמרינן לעיל (דף יג.): **לעולם אליבא דרבנן.** ודקשיא לך אפי' באחת מהן נמי לא תימא בשתיהן [1] דהא ודאי אפילו באחת מהן נמי: **אלא אימא עד שיפגל בשניהם.** יא] הכבשים ואפילו בכזית דשתט ב' כבשים ע"מ לאכול כזית מתלה אחת או מב' חלות אבל אם חישב בכבש אחד לאכול כזית אחד מן החלות ובשחיטת האחר לא חישב לא הוי פיגול דאין מפגלין בעבודת חלי מתיר: **ולאפוקי מדר"מ דאמר.** בסוף מתני' [1] מפגלין בעבודת חלי מתיר דקתני שתט אחד מן הכבשים לאכול שתי חלות למחר ר"מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת. ואי קשיא הקומץ את המנחה אמאי פוסל במחשבתו הא עבודת חלי מתיר הוא דהאיכא נמי יב] לבונה תרין בקמיצה ודאי עבודה שלימה היא דהא ליכא קמיצה בלבונה תדע דהא בהקטרת קומץ אם חישב לאכול שיריים למחר פליגי רבנן ואמרי יג] כיון דאיכא נמי הקטרת לבונה לא חשיבא הקטרת קומץ לפגל דקתני מתניתין פיגול בהקטרת קומץ ולא בלבונה כו' (דף טז.) וחכ"א אין פיגול עד שיפגל בכל המתיר. ואי קשיא הא אוקימנא ברישא פירקין (לעיל יג.) לכ"ע יד] מפגלין בחלי מתיר דקתני הקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר מודה ר' יוסי כו' והרי לא חישב בזו אלא חלי מתיר על הקטרת קומץ ולא בלבונה דמי להא דהכא דהתם חישב על חלי מתיר בשעת עבודה שלימה והאי חישב בשעת חלי עבודה כגון שחיטת אחד מן הכבשים: טו] (כ) **לעולם.** משמע דמפיק ממילתא טובא: **ורבי יוסי היא.** דאמר במתניתין בשתיהן אין אכל בחתת טז] לא מפגלה חצילתה: **ולאפוקי מדר"מ.** דאמר מפגלין בעבודת חלי מתיר יז]מדקאמר הכא יח] ובשתיהן היינו דקאמר אפילו פיגול אף בשתיהן: **ולאפוקי נמי מדרבנן.** דאמרי במתניתין פיגל בחתת נתפגלה חצילתה יט)(מדקתני הכא ובשתיהן היינו דקאמר לעולם דמשמע לעולם אפי' פיגל בשניהן אין פיגול עד שיפגל אף בשתיהן: **פיגל בדבר הנעשה בחוץ כו'.** גבי פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים כתיבי בתורת כהנים [לו סוף פרק יג] בפרשת פיגול בלו את אהרן[1] להזות מדמו על הפרוכת יח] הקטרת אימורין על מזבח החיצון: **לשפוך שיריים.** שיריי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון: **לאיפגולי מאי.** מה יאכל מאותו פר שיתחייב כרת משום פיגול: **לאיפגולי דם.** כלומר דהאי דקתני פיגל בדם קאמר שאם יאכל מן הדם בשוגג יתחייב ב' חטאות אחת משום כרת יט] דם ואחת משום כרת דפיגול: **הקומץ והלבונה.** דמנחת ישראל והקטרת כו' דכל הנך אין להם מתירין וקיימא לן (לקמן דף יח.) דאין פיגול אלא בדבר שיש לו מתירין או לאדם כגון שיריי מנחה שהקומץ ב] מתירן או למזבח כגון אימורי בהמה שדם מתירן ליקרב דנמרינן משלמים דכתיב בהו עיקר פיגול מה שלמים דבר שיש מתירין לאדם ולמזבח שוריקת דם מתיר האימורין ליקרב והכשר ליאכל אף כל דבר שיש לו מתירין או לאדם או למזבח לאפוקי הנך דאין אחר מתירן. ואי קשיא פשיטא דקומץ לא מיחייבי עליה כרת משום פיגול דהא כי אכיל מייתי פקע ליה פיגוליה שהרי לא קרב המתיר בא] מריח כגון שהותת האור ברוחו דלא חשיב כמאן דקרב כדאמרינן לקמן (דף כו:) קומץ מאימתי מתיר שייריה באכילה משהותת האור ברוחו דלא חשיב כשר אלא דלא חשיב בהו בשיריים גופיה

מיפגלי

אלא אי אמרת תרי גופי נינהו מי מיצטרפי הא מני רבי היא דתניא [א]השוחט את הכבש לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבירו לאכול חצי זית מחלה זו [ב]רבי אומר אומר אני שזה כשר טעמא דאמר חצי חצי אבל אמר כזית משתיהן מצטרף ורבי אליבא דמאן אי אליבא דרבנן אפי' באחת מהן נמי [ג] אי אליבא דר' יוסי הדרא קושיין לדוכתיה לעולם אליבא דרבנן ולא תימא עד שיפגל בשתיהן אלא [ד] [אימא עד שיפגל] בשניהן ואפילו באחת מהן ולאפוקי מדר' מאיר [ה]דאמר מפגלין בחצי מתיר קמ"ל דלא אי הכי מאי לעולם אי אמרת בשלמא בשתיהן ובשניהן ורבי יוסי היא ולאפוקי מדר"מ ומדרבנן קאתי היינו דקאמר לעולם אלא אי אמרת רבנן ולאפוקי מדר"מ [ו] מאי לעולם ועוד הא אמר רב אשי ת"ש [ז]רבי [ח]אומר משום רבי יוסי [ט] [י]פיגל בדבר הנעשה בחוץ פיגל [יא]בדבר הנעשה בפנים לא פיגל כיצד היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט ע"מ להזות מדמו למחר לא פיגל שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים היה עומד בפנים ואמר הריני מזה ע"מ להקטיר אימורין למחר ולשפוך שיריים למחר לא פיגל שמחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט ע"מ לשפוך שיריים למחר ולהקטיר אימורין למחר פיגל שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ לשפוך שיריים לאיפגולי מאי אילימא לאיפגולי דם מי מיפגל והתנן [יב]אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול הקומץ והלבונה והקטורת ומנחת כהנים ומנחת נסכים ומנחת כהן משיח והדם אלא פשיטא לאפגולי בשר השתא ומה התם דלא חשיב ביה בבשר גופיה א"ר יוסי מיפגל הכא דחשיב ביה [יג] בזבח גופיה לא כ"ש [יד] דפיגל בירך ימין פיגל בירך שמאל ועוד האמר רבינא תא שמע הקומץ את המנחה לאכול שיריה או להקטיר קומצה למחר מודה רבי יוסי בזו שפיגל וחייבין עליו כרת להקטיר קומצה לאיפגולי מאי אילימא לאיפגולי קומץ קומץ מי מיפגל והתנן [טו] אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול הקומץ כו' אלא פשיטא לאיפגולי שיריים השתא ומה התם דלא חשיב בהו בשיריים גופיה

מיפגלי

מחלה זו. למתר: **שזה כשר.** להקטיר אימוריו ולאכול בשר דהא לא חישב אלא חלי אכילה בחלי מתיר: **אבל אמר כזית משתיהן.** דערבן לחלות במחשבתו ואמר בכל אחד ואחד מן הכבשים הריני שוחט ע"מ לאכול כזית משתיהן [למחר] מצטרפי: **ורבי אליבא דמאן.** דאמרה להא מתניתין דקתני לעיל [יג:] לעולם אינו חייב עד שיפגל בשתיהן בכזית בשתיהן אין באחד מהן לא: **אלא אליבא דרבי יוסי.** דאמרה דמצטרפות החלות: **והדרא קושיין לדוכתא.** דאי אמרת בשלמא יריכות חד גופא הוא כו' כדאמרינן לעיל (דף יג.): **לעולם אליבא דרבנן.** ודקשיא לך אפי' באחת מהן נמי לא תימא בשתיהן [1] דהא ודאי אפילו באחת מהן נמי: **אלא אימא עד שיפגל בשניהם.** יא] הכבשים ואפילו בכזית דשתט ב' כבשים ע"מ לאכול כזית מתלה אחת או מב' חלות אבל אם חישב בכבש אחד לאכול כזית אחד מן החלות ובשחיטת האחר לא חישב לא הוי פיגול דאין מפגלין בעבודת חלי מתיר: **ולאפוקי מדר"מ דאמר.** בסוף מתני' [1] מפגלין בעבודת חלי מתיר דקתני שתט אחד מן הכבשים לאכול שתי חלות למחר ר"מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת. ואי קשיא הקומץ את המנחה אמאי פוסל במחשבתו הא עבודת חלי מתיר הוא דהאיכא נמי יב] לבונה תרין בקמיצה ודאי עבודה שלימה היא דהא ליכא קמיצה בלבונה תדע דהא בהקטרת קומץ אם חישב לאכול שיריים למחר פליגי רבנן ואמרי יג] כיון דאיכא נמי הקטרת לבונה לא חשיבא הקטרת קומץ לפגל דקתני מתניתין פיגול בהקטרת קומץ ולא בלבונה כו' (דף טז.) וחכ"א אין פיגול עד שיפגל בכל המתיר. ואי קשיא הא אוקימנא ברישא פירקין (לעיל יג.) לכ"ע יד] מפגלין בחלי מתיר דקתני הקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר מודה ר' יוסי כו' והרי לא חישב בזו אלא חלי מתיר על הקטרת קומץ ולא בלבונה דמי להא דהכא דהתם חישב על חלי מתיר בשעת עבודה שלימה והאי חישב בשעת חלי עבודה כגון שחיטת אחד מן הכבשים: טו] (כ) **לעולם.** משמע דמפיק ממילתא טובא: **ורבי יוסי היא.** דאמר במתניתין בשתיהן אין אכל בחתת טז] לא מפגלה חצילתה: **ולאפוקי מדר"מ.** דאמר מפגלין בעבודת חלי מתיר יז]מדקאמר הכא יח] ובשתיהן היינו דקאמר אפילו פיגול אף בשתיהן: **ולאפוקי נמי מדרבנן.** דאמרי במתניתין פיגל בחתת נתפגלה חצילתה יט)(מדקתני הכא ובשתיהן היינו דקאמר לעולם דמשמע לעולם אפי' פיגל בשניהן אין פיגול עד שיפגל אף בשתיהן: **פיגל בדבר הנעשה בחוץ כו'.** גבי פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים כתיבי בתורת כהנים [לו סוף פרק יג] בפרשת פיגול בלו את אהרן[1] להזות מדמו על הפרוכת יח] הקטרת אימורין על מזבח החיצון: **לשפוך שיריים.** שיריי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון: **לאיפגולי מאי.** מה יאכל מאותו פר שיתחייב כרת משום פיגול: **לאיפגולי דם.** כלומר דהאי דקתני פיגל בדם קאמר שאם יאכל מן הדם בשוגג יתחייב ב' חטאות אחת משום כרת יט] דם ואחת משום כרת דפיגול: **הקומץ והלבונה.** דמנחת ישראל והקטרת כו' דכל הנך אין להם מתירין וקיימא לן (לקמן דף יח.) דאין פיגול אלא בדבר שיש לו מתירין או לאדם כגון שיריי מנחה שהקומץ ב] מתירן או למזבח כגון אימורי בהמה שדם מתירן ליקרב דנמרינן משלמים דכתיב בהו עיקר פיגול מה שלמים דבר שיש מתירין לאדם ולמזבח שוריקת דם מתיר האימורין ליקרב והכשר ליאכל אף כל דבר שיש לו מתירין או לאדם או למזבח לאפוקי הנך דאין אחר מתירן. ואי קשיא פשיטא דקומץ לא מיחייבי עליה כרת משום פיגול דהא כי אכיל מייתי פקע ליה פיגוליה שהרי לא קרב המתיר בא] מריח כגון שהותת האור ברוחו דלא חשיב כמאן דקרב כדאמרינן לקמן (דף כו:) קומץ מאימתי מתיר שייריה באכילה משהותת האור ברוחו דלא חשיב כשר אלא דלא חשיב בהו בשיריים גופיה

מיפגלי

פיגל בדבר הנעשה בפנים לא פיגל. הא דא"ר יוסי גופיה בפרק המקדש (גיטין נד: וסס) כה"ג ביום"כ יוכיח דכי אמר פיגול מהימן לאו דוקא אלא פסול וכי האי גוונא בפ"ק דזבחים (דף יד. וסס) ג) גמרא ר"ש מכשר בהילון דאמר ר"ש בן לקיש מודה ר"ש בהולכת מנחות הפנימיות כו' ופריך והאמר ר"ש כל שאינו על מזבח החיצון כו' ומשני מודה היה ר"ש לפסול מק"ו כו': **הקומץ** והלבונה. הקשה בקונט' פשיטא דקומץ לא מיחייב עליה כרת משום פיגול דהא אי אכיל מייתי פקע ליה פיגוליה שהרי לא קרב המתיר ותירץ כגון שהותת האור ברוחו בב] דחשיב כמאן דקרב כדאמר לקמן (דף כו:) מאימתי מתיר שייריה באכילה משהותת האור ברוחו ושקה לפי' דאי הותת האור ברוחו פקע פיגול ממנו ואפי' פגגיה מחיי אלתרעא ופגגא אסקי' למערבא ומשלה בו האור מסקינן ליה לכתחלה כדאמר בסוף פרק ב"ש בב] (זבחים דף מג:) ד): **והלבונה.** בפרק ב"ש (גם זה שם). מפרש משום דאין להם מתירין לאדם ולא למזבח ומ"ת ואהרי קומץ מתירה ואע"פ שיכול להקטירה קודם קומץ כדמוכח לעיל (דף יג:) קודם הקמילה מיהא אין להקטירה וי"ל דמ"מ לא הוי לבונה דומיא דשלמים דלבונה היא גופה מתיר שמתת שיריה באכילה ועיקר פיגול יליפין משלמים ואע"ג דשייך פיגול באימורים ה) דכתה דלא מקטרי אימורים כהנים בשר לא מצו אכלי מ"מ לא חשיבי מתיר כיון דאם נטמאו או נאבדו שרי בשר באכילה ועי"ל דלבונה אין לה מתיר בעבודת מזבח ולא הוי דומיא דשלמים שעבודת מזבח מתירן כגון זריקת דם ו): **מנחת** נסכים. בפ' ב"ש (ג"ז שם.) פי' הקונטרס דלא גרס מנחת נסכים משום דפליגי בה בסיפא דהך משנה בד] ה) (דבשר והדם) קתני והנסכים הבאים בפני עצמן דברי ר"מ וחכ"א אף בבאין עם הבהמה ובפני עצמן דקאמר היינו בין במתנדב נסכים כדאמרינן מתנדב אדם מנחת נסכים בכל יום בין בבאין עם הבהמה כגון שהביא זבחו היום ונסכיו מבאן עד י' ימים ומיהו יש לישב הגירסא דמנחת נסכים מייני במתנדב מנחת נסכים בכל יום ונסכין הבאין בה] בפני עצמן מייני במביא זבחו היום ונסכיו מבאן עד י' ימים אבל קשה אלא היה לו להפסיק בדם והכי ה"ל למיתני והדם ומנחת נסכים ונסכים הבאין בפני עצמן ושמא אידי דתנא מנחת בהנים ומנחת כהן משיח תנא מיד מנחת נסכים:

הכתוב

ו א מיי' פי"ז מהלכות פסולי המקדש טו:
ז ב מיי' שם הלכה ה:
ח ג מיי' שם הלכה ד:
ט ד מיי' שם פי"ח הלכה ח:

שיטה מקובצת

ה) שיפגל בשתיהן אלא אימא עד שיפגל בשניהן ב) מדר' מאיר קא אתי ותו לא מאי: ג) ת"ש ר' אליעזר אומר: ד) פיגל. (דבחים דף מד ע"ב): ה) ביה בזביחה: ו) תיבות דפיגל בירך ימין פיגל בירך שמאל נמחק: ז) התנן. [שם דף מב ע"ב]: ח) פיגל בזו בלא: ט) משתיהן היכי מצטרפי: י) בשתיהן דמשמע דקאי אחלות: יא) בשניהן. וקאי אכבשים ואפילו כו': יב) נמי עבודת לבונה: יג) ואמרי דכיון: יד) דמפגלין בחצי: טו) הכבשים הס"ד ומה"ד מאי לעולם דמשמע: טז) באחת מהן לא: יז) מדקאמר הכא עד שיפגל בשניהן הס"ד והשאר נמחק: יח) הפרכת ולהקטיר הקטרת: יט) כרת דדם: כ) שהקומץ הוא המתירן או למזבח כגון אימורי בהמה שדם הוא המתירן: כא) המתיר כמצותו תריץ: כב) ברובו. עיין תוספות (זבחים דף מב ע"ב) וקשה דאמרינן בפרק ב"ש פיגול שהעלוהו על גבי מזבח פקע פיגולו ממנו בלא שלמים נמי ידעינן דאין בהן פיגול ואמר ר"י דאצטריך שפיר למגמר משלמים הס"ד אמינא מיד שנתקדש הקומץ בכלי הוי כאילו קרב המתיר כמצותו רבן לי קדוש כלי לקומץ כהקרבת קומץ לשירים לענין נותר וטמא שהרי לא יתחייב כלום על השירים בנותר וטמא עד שיקרב הקומץ ועל הקומץ הוא חייב בנותר וטמא מיד שנתקדש בכלי כדתנן במעילה (פ"ב) ואי אמינא דמשום פיגול נמי יתחייב מיד שנתקדש בכלי להכי אצטריך למגמר דאין הקומץ חייב כרת משום פיגול כלל. מהר"פ: כג) עי' תוס' (זבחים מ"ב ע"ב): כד) משנה דבחר והדם קתני: כה) בפני עצמן. גליון ולא נהירא דהא לקמן לא מצי לאשכוחי סיועא למילתא דרבא לא ממשנה ולא מברייתא ואי גרסינן ליה לייתיה מיניה סיועא עכ"ל התו"ח:

מיפגלי. בשר: **הכא.** פיגל בירך ימין דחשיב בבשר גופיה: ד] **כ"ש.** דמיפגלא אף של שמאל: ה]**לאיפגולי מאי.** כלומר מי יתפגל במחשבה זו שיהיו חייבין כרת באכילתו: **אלא א"ר יוחנן.** ליתא לרב הונא ואם פיגל ביימין פיגל בשמאל דהא חזינן אפי' לא חישב אלא בדם נתפגל בשר וגבי חלות ה"ט דרבי יוסי דאמר במתניתין ה] דתרי גופי ניהו ואם פיגל בזו לא נתפגלה זו ולעיל קתני בשתיהן בכזית דמשמע מדמצטרפות דחד גופא הוא ניהו: **הכתוב עשאן גוף אחד והכתוב עשאן ג' גופין.** הכתוב עשאן גוף אחד דמעכבי אהדדי דאין זו כשרה בלא זו דכתיב (ויקרא כג) שתים שני עשרונים דמשמע שתים ולא אחת וכתיב (שם) שלא תהיינה וכל הויה עיכובא ואותו כתוב עצמו עשאן שני גופים מדכתיב שתים דמשמע דכל אחת לישתה ועריכתה בפני עצמה הלכך ערבינהו דאמר כזית בין שתיהן מתערבין ומצטרפין דהכתוב עשאן גוף אחד: **פלגינהו.** דאמר ע"מ לאכול מן האחת ולא עירב מביתה עמה: **מפלגי.** ואין מביתה פיגול ו] דהרי הכתוב עשאן שני גופים. יש לשונות אחרים בהלכה זו אבל זו עיקר: **פיגל בלחמי תודה.** שהן ארבעה מינים ופיגל באחד מן המיינים מי פליגי רבי יוסי ורבנן בהא אם נתפגלו האחרים או לא מי אמרינן כיון דזבח אחד מתירין כחד דמיין או דלמא כיון דלאו חד מינא הוא פליג רבי יוסי: **במנחת מאפה.** שיש בה שני מיני ה' חלות וה' רקיקין כדאמר בפרק ז] ה)תמורה (לקמן דף מז) ולגיגא דר"ש קנסיב ח] להו מהו מי אמר הואיל וקומץ אחד לשניהם לא פליג רבי יוסי ואם פיגל בחלות נתפגלו רקיקין או דלמא כיון דשני מיינין ט] פליג: **וכן אתה אומר.** דהכא נמי פליג: **בשעה שחיטה כו'.** אסתם זבח קאי(ו). שחיטה וזריקה מתירין נינהו י] שחיטה קדשה לדם כדאמר בשילהי פירקין (דף טז:) ואמר התם הכא לקדש כבא להתיר דמי וזריקה מתרת הבשר: **קבלה והולכה.** דלאו מתירין נינהו לא מצטרפין דקבלה איזה מתרת דאיזה אלא לצורך זריקה(ז) : שחיטה וזריקה מרחקי אהדדי ומצטרפין וכ"ש קבלה והולכה דמקרבן: **אין מצטרפין.** שתים מהן ביחד אם חישב בזו על חלי זית ובזו על חלי זית: **הא רבי הא רבנן.** הא דתני אין מצטרפות רבי היא: **חלי מזיר וחלי אכילה.** כגון בבשר הוי חלי מתיר ולא חישב עליו אלא בחלי אכילה: **כולו מזיר וחלי אכילה.** כגון שחיטה דכולו מתיר בדם וזריקה דכולו מתיר בבשר: **מי שמעת ליה.** דאם חישב בזו בחלי זית ובזו בחלי זית דאין מצטרפין: **ולא איים ליה** לרבי כולו מזיר וחלי אכילה. מצטרפין לפיגול: **ליגזר חלי מזיר וחלי אכילה.** דליפסול אלו כולו מתיר וחלי אכילה דכרת הוא: **דהא רבי יוסי גזר.** במתני' (לעיל דף יג.) בהקומץ את המנחה ע"מ להקטיר לבונתה למחר ואמר פסול ואע"ג דאין בו פיגול דגזר ליה אטו פיגול: **ורבנן.** נמי במתניתין דקתני פיגל בהקטרת קומץ ע"מ לאכול שייריה למחר ולא פיגל בהקטרת לבונה: **ר"מ אומר פיגול.** הן השייריה דאיתי ליה מפגלין בשעת עבודת חלי מתיר: **והא"א אין בו כרת הא.** כרת הוא דליכא אבל פסול הוא מלאכול דגזרינן אטו כרת ורבי אומר לעיל (עמוד א) בהדיא בשר: **קומץ דלבונה אטו הקטרת קומץ דמנחה.** דדמו להדדי וקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר מודה רבי יוסי דפיגול הוא: **ורבנן נמי** יא] **דגזרי.** דתפסול מנחה במחשב בשייריה בשעת הקטרת קומץ יב]: **דמנחה חוטא.** דהתם עבודה שלימה היא ומפגלת: **לבונה.** נמי מחשב אשייריה בשעת הקטרת לבונה יג] הא"ט דפסלי רבנן למנחה גזרה אטו מחשב בהקטרת לבונה בזיכין דהתם פיגול גמור הוא שאין הקטרה אלא היא: **בבש"ד].** דאמרי רבנן במתני' [טז.] שחט אחד מן הכבשים לאכול ב' חלות למחר או הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול שני סדרים למחר דקאמרי רבנן אין בו כרת הא פסול איכא דגזרינן אטו בבש חבירו שלא ישחוט שניהם במחשבה דהתם פיגול בכל המתיר וכן בבזיכין כולהו הכי גזירות טו] דליכא בעלמא דדמי להו הוי פיגול: **אכל הכא.** בחלי מתיר וחלי אכילה דרבי מי איכא חלי מתיר וחלי אכילה בעלמא פיגול דגזור הכא אטו התם: **מש"ה הוא.** דמשכחי פיגול דדמי להו: **דקתני סיפא.** דמתני' [טז.] דפיגל בקומץ ולא בלבונה מודים מכמיס כו' שאם טו] חישב בקומץ או בהקטרת קומץ פיגל בשייריה: **הא קא משמע לן דטעמא.** דפסלי רבנן במחשב בשעת הקטרת קומץ דמנחת נדבה משום הכי הוא דליכא יז] דמנחת חוטא דדמי ליה שהם מודים שהוא פיגול: **מתני' שאין קרבן ליכור חלוק.** הכי מסקינא דגמרא [טו.] תלמוד ערוך יח] בפיו של רבי יהודה שנאמר מרבותיו שאין קרבן ליכור חלוק ואם נפסל חלי נפסל כולו: יט] **גמ' לפני זריקה.** נטמאת אחת מן החלות של עלרת ונלחם הפנים לפני הקטרת בזיכין: כ] **אכל לאחר זריקה.** דזריקה מעלייתא הוא ו](הולי) דבכי הכל כו':

רבנן

הכתוב עשאן גוף אחד. דכתיב (ויקרא כג) תביאו לחם תנופה והכתוב עשאן שני גופין דכתיב (שם) שתים שני עשרונים וסדריס לחם ספיים יעפינו משמי הלחם אפי' למאן דלא יליף מלתא ממלתא דהכא דמו מהדדי טפי כא]: **פיגל בלחמי תודה מהו.** הוא הדין דהוה מלי למבעי ברקיקי מזיר שיש שני מיינין: **שחיטה** וזריקה תרוייהו מתירין הן. פירש בקונטרס שהשחיטה מקדשת את הדם ואמרינן בסוף פירקין דבא לקדש כבא להתיר דמי וא"ת קבלה נמי מקדשת את הדם בכלי שרת ולאו פירכא היא דדם סכין מקדשת ליה כדאמרינן בסוף פירקין: רבנן

דמקרבן איני והא תני לוי ארבע עבודות אין מצטרפות לפיגול שחיטה וזריקה קבלה והולכה אמר רבא ל"ק הא רבי הא רבנן דתניא השוחט את הכבש לאכול חצי זית מחלה וכן חבירו לאכול חצי זית מחלה זו רבי אומר אומר אני שזה כשר א"ל אביי אימר דשמעת ליה לרבי חצי מתיר וחצי אכילה כולו מתיר וחצי אכילה מי שמעת ליה א"ל רבא בר רב חנן לאביי ואי אית ליה לרבי כולו מתיר וחצי אכילה לגזור חצי מתיר וחצי אכילה אטו כולו מתיר וחצי אכילה דהא רבי יוסי גזר ורבנן גזרי ר' יוסי גזר דתנן להקטיר לבונתה למחר רבי יוסי אומר פסול ואין בו כרת והכ"א פיגול וחייבין עליה כרת ורבנן נמי גזרי ג]דתנן פיגל בקומץ ולא בלבונה לבונה ולא בקומץ ר"מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת והכ"א אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר א"ל הכי השתא בשלמא התם גזר רבי יוסי קומץ דלבונה אטו קומץ דמנחה רבנן גזרי קומץ אטו קומץ דמנחת חוטא ולבונה אטו לבונה הבאה בבזיכין ג] כבשים נמי כבש אטו כבש חבירו בזך אטו בזך חבירו אלא הכא מי איכא חצי מתיר וחצי אכילה בעלמא דליקום וליגזר הכי נמי מסתברא דטעמא דרבנן מש"ה הוא דקתני סיפא מודים חכמים לר"מ במנחת חוטא ומנחת קנאות שאם פיגל בקומץ שפיגול וחייבין עליה כרת שהקומץ הוא המתיר הא למה לי למיתנא כלל פשיטא מי איכא מתיר אחרינא אלא לאו הא קמ"ל דטעמא דקומץ משום דאיכא קומץ דמנחת חוטא דדמי ליה: **מתני'** ג]נטמאת אחת מן החלות או אחד מן הסדרים רבי יהודה אומר שניהם יצאו לבית השריפה שאין קרבן ציבור חלוק וחכמים אומרים ד]הטמא בטומאתו והטהור יאכל: **גמ'** א"ר אלעזר מחלוקת לפני זריקה אבל לאחר זריקה דברי הכל הטמא בטומאתו והטהור יאכל ולפני זריקה במאי פליגי אמר רב פפא בציץ מרצה על אכילות קא מיפלגי

רבנן

לרבי כולו מזיר וחלי אכילה. מצטרפין לפיגול: **ליגזר חלי מזיר וחלי אכילה.** דליפסול אטו כולו מתיר וחלי אכילה דכרת הוא: **דהא רבי יוסי גזר.** במתני' (לעיל דף יג.) בהקומץ את המנחה ע"מ להקטיר לבונתה למחר ואמר פסול ואע"ג דאין בו פיגול דגזר ליה אטו פיגול: **ורבנן.** נמי במתניתין דקתני פיגל בהקטרת קומץ ע"מ לאכול שייריה למחר ולא פיגל בהקטרת לבונה: **ר"מ אומר פיגול.** הן השייריה דאיתי ליה מפגלין בשעת עבודת חלי מתיר: **והא"א אין בו כרת הא.** כרת הוא דליכא אבל פסול הוא מלאכול דגזרינן אטו כרת ורבי אומר לעיל (עמוד א) בהדיא בשר: **קומץ דלבונה אטו הקטרת קומץ דמנחה.** דדמו להדדי וקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר מודה רבי יוסי דפיגול הוא: **ורבנן נמי** יא] **דגזרי.** דתפסול מנחה במחשב בשייריה בשעת הקטרת קומץ יב]: **דמנחה חוטא.** דהתם עבודה שלימה היא ומפגלת: **לבונה.** נמי מחשב אשייריה בשעת הקטרת לבונה יג] הא"ט דפסלי רבנן למנחה גזרה אטו מחשב בהקטרת לבונה בזיכין דהתם פיגול גמור הוא שאין הקטרה אלא היא: **כבש"ד].** דאמרי רבנן במתני' [טז.] שחט אחד מן הכבשים לאכול ב' חלות למחר או הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול שני סדרים למחר דקאמרי רבנן אין בו כרת הא פסול איכא דגזרינן אטו בבש חבירו שלא ישחוט שניהם במחשבה דהתם פיגול בכל המתיר וכן בבזיכין כולהו הכי גזירות טו] דליכא בעלמא דדמי להו הוי פיגול: **אכל הכא.** בחלי מתיר וחלי אכילה דרבי מי איכא חלי מתיר וחלי אכילה בעלמא פיגול דגזור הכא אטו התם: **מש"ה הוא.** דמשכחי פיגול דדמי להו: **דקתני סיפא.** דמתני' [טז.] דפיגל בקומץ ולא בלבונה מודים מכמיס כו' שאם טו] חישב בקומץ או בהקטרת קומץ פיגל בשייריה: **הא קא משמע לן דטעמא.** דפסלי רבנן במחשב בשעת הקטרת קומץ דמנחת נדבה משום הכי הוא דליכא יז] דמנחת חוטא דדמי ליה שהם מודים שהוא פיגול: **מתני' שאין קרבן ליכור חלוק.** הכי מסקינא דגמרא [טו.] תלמוד ערוך יח] בפיו של רבי יהודה שנאמר מרבותיו שאין קרבן ליכור חלוק ואם נפסל חלי נפסל כולו: יט] **גמ' לפני זריקה.** נטמאת אחת מן החלות של עלרת ונלחם הפנים לפני הקטרת בזיכין: כ] **אכל לאחר זריקה.** דזריקה מעלייתא הוא ו](הולי) דבכי הכל כו':

רבנן

עין משפט נר מצוה

א מיי' פי"ז מהלכות פסולי המוקדשין הלכה יב:

יא ב ג מיי' פי"ד מהל' פסולי המוקדשין הלכה י:

יב ד מיי' פ"ט מהלכות תמידין ומוספין הל' ט:

[ופי"ז מהלכות פסולי המוקדשין הל' יג]:

שיטה מקובצת

א] במנחת מאפה מהו. גליון במנחת מאפה שהיה עושה מהם פתיתין ואח"כ קומצן מידו מי אמרינן כיון דקומץ לשניהם כחד דמי ומודה ר' יוסי או דלמא כיון דיש בה שני מינים רקיקין ורבוכה פליג ר' יוסי דאותה החלה שחישב עליה פיגול אם היא ניכרת ואם אינה ניכרת ספק כרת בכולן. תו"ח: **ב]** בר מערבא אות מ' נמחק:

ג] בבזיכין כבש נמי אטו כבש חבירו: **ד]** מה"ד לא ב"ש:

ה] במתניתין תרי גופי ניהו כר' לא נתפגל זו ולעיל קתני כר' דמצטרפות דחד גופא ניהו: **ו]** פיגול דהכתוב עשאן: **ז]** בפ' כל המנחות באות מצה. ס"א דכל המנחות באות עשר עשר ומחבת ומרחשת עשר חלות ממין אחד וזו מנחת מאפה משני מינין אתו כר':

ח] קנסיב לה דאמר מביא מחצה חלות ומחצה רקיקין:

ט] מינין הויא פליג:

י] דשחיטה מקדשה:

יא] דגזרי דתפסל ראות ר' נמחק: **יב]** קומץ גזירה אטו מחשב בשעת הקטרת קומץ דמנחת: **יג]** לבונה וה"ט דפסלי כו' בהקטרת לבונה דבזיכין: **יד]** כבש נמי דאמרי: **טו]** משום דאיכא: **טז]** שאם פיגל בקומץ בהקטרת קומץ חישב בשיריים ותיבות חישב בקומץ או בהקטרת קומץ פיגל בשיריים נמחק:

יז] דאיכא קומץ דמנחת:

יח] ערוך הוא: **יט]** תיבות גמרא לפני זריקה נמחק:

כ] מה"ד גמ' אבל כו':

כא] טפי. ורש"י לא פירש כן:

מסורת הש"ס

א) תוספתא דזבחים פ"ב ה"ג (זבחים לא), **ב)** (לקמן מז.), **ג)** פסחים עט., **ד)** שיך לע"ל], **ה)** [כל המנחות דף סג.], **ו)** קדי הם"ד. ל"ק, **ז)** ל"ק מ"ז,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קבלה וכו' זריקה הם"ד ואח"כ מ"ה הגך דמרחקין שחיטה:

גליון הש"ם

תוס' ד"ה הכתוב וכו' מלתא ממלתא. לעיל דף ח ע"א:

מוסף רש"י

לאכול חצי זית מחלה זו וחצי זית מחלה זו. למתר שזה כשר. להקטיר אימוריו ולאכול בשר דהא לא חישב אלא חלי מתיר (לעיל ע"א). פיגל בקומץ ולא בלבונה. בהקטרת קומץ חישב על השייריה (לקמן סז.) בהקטרת המנחה שני מתירין יש, הקומץ והלבונה, ואם הקטיר את האחד במחשבת פיגול ואכלו בשעתיקה (זבחים מא.) כלומר חישב בהקטרת האחד על מנת לאכול מן השייריה למחר (פסחים סג.). עד שיפגל בכל המתיר. והקטרת אחד מהן חלי מתיר הוא דליכא נמי הקטרת מבילו (להלן סז.).

ו) תוספתא דזבחים פ"ב ה"ג (זבחים לא), **ז)** (לקמן מז.), **ח)** שיך לע"ל], **ט)** [כל המנחות דף סג.], **י)** קדי הם"ד. ל"ק, **יא)** ל"ק מ"ז,